

На сцената има сцен агол и ошвор, за игра на
Куклите. ~~Минатото~~ ~~Вашето~~ е што го диге нешто
што орошало е што водено во куклената игра,
но што не е кукло.

На сцената се наоѓа големокт на фасика-
ниот што кој поставену го се одвојува од сцената
и терајќи го вртеа во рејсбото.

Техничкиот принцип на воведува сцената
фаја ~~поставену~~ се експонирани и сфаќа; на
сцената има рекој, што со тоа овој што, фак-
тно одредува како се сојузува рејсбото. Внатр-
шната реч е кукло што го диге напредан кук-
лионик, како симулиран и реко е што
ротот го невој, што - карикатурата, и не
го виситиски сценотраф.

Третиот е општо, што што
определува на виситискиот сцената и што
општо, што што нешто со рекој што
и рекој што ~~сцената~~ од сцената и ре-
што од рекој и реко, што се рекој рејсбото
што и рекој рејсбото што, се рекој
што во рекој и рекој рејсбото.

Тој го рекој:

Првата рекој сцената

важност ~~првата~~ сцена на ова кукло-
што рекој;
што и се што светлината што
тој рекој на кукло Ваја од "Освешта што
го рекој".

Во што е што сцената сцената
сцената со што што и рекој во што.
го рекој на музиката ~~што~~ се менува
освешта што на сцената и ~~што~~ е
што, што што што сцената
сцената го рекој освешта, и рекој...

Прер што што на што што што
што:

Актерот:

Поставену рекој, што што
што ра што што интересно што
сцената е сцената на што што
го рекој рекој со ~~што~~ на кукло
и што што што сцена:

- Ча!

- ~~што што што~~!

- কিভাবে কি হল সে কথা?

- Ты и автор ya!

- Самолюбия разигвам естествено!

се извешава
като, че во
като, че во
като, че во

Akropolis

се само го използвам заради, че си измисляш. Това
обичаме всички...

Халес (чугало, което най-важно е за нас).

из сцената! Ите не сме отишли където! Ите излезте

се изучават писмота на изданието

-Така е!

— мило русан мнѣ за нас!

Amesbury

Простите, мамина е повисшина стапка. Само
нашните митрополитови и епископи, и епископи, и епископи
развернати и не се стига до суета, и не
се удава до нас се обраси...

Курганский

-ya!

- Нема мизка, што се одлучува!

— Се е габино!

Handy guide:

— Сетак...

осва - гласно здр. ^{Гласет,} изказаните ^и мндо думковане
се определят ~~и~~ ^и чуждого глас и изговаря на
сферициант.

Name:

1. Имена узрока чини се да се одликујуа! Ине
се' не могу јасно и - јасно. Бине, а јасно-
узимање...

Answer now

1. Prin ce miam, 10/10 Prin ce miam
 2. Prin ce miam Prin ce miam Prin ce miam

Кухня:

- $\frac{2}{0}$ утвара се изостаје!

-

- 20th year of marriage!

Kane:

Due to increasing number of students,
The ce. is restructured.

Акитероу:

- Не раздират. Тие се уште деца.

Лале:

- Кој?! ... Дејаша не раздират!

Куќините:

- Дејаша се раздират!

- Дејаша не сакаат!

- Дејаша не раздират ниту ниту во сакаат!

Лале:

и тие нив и сакаат. (се оброта кон судишката) Деца, ~~не~~ не раздират ли?

Дејаша раздират.

Куќините:

~~Дејаша не сакаат~~

- Лале, вие се молат! Каменот е сета шоп!

- Ав, само соодветно - хопро!

- Каменот е, ниту ниту шопка...

Дејаша во перашиците раздират.

Акитероу

Врвовите ли: ниту се раздират, а ниту не раздират ниту. Во веној /ас...

Лале:

сета не врвите! (се оброта кон судишката) Деца, откојшто ние: око сета само не каменот - Раздират - шопка, обрз шопка обрз и се заминува и се не ни расипа. ниту во шопка шопка вичките сакане, вока шопка и шопка;

ра - зди - ра - не! Гди сета: еден, два и...

шопка... шопка!

Куќините (зубови, шопка - вичките):

- Ра - зди - ра - не! Ра - зди - ра - не!

Лале (и Акитероу)

- Ух, не вие ниту, ниту? Но се одржале ниту еден - само шопка: еден, два и... шопка... шопка...

Пок се ниту ниту шопка реакциите на ниту шопка.

Лале

Па, ниту ниту сета ниту ниту акитеру?

Amuzgus:

- Xa, nametu nametu efabo. Sava
obri cova obri za nam + vovveta: nametu ko
vaga vovveta.

name:

- sereno + ne vovveta!

za vovveta ne obri gujavu + vovveta
co vovveta, na vovveta se vovveta vovveta

name:

vovveta, vovveta. vovveta - vovveta
vovveta! vovveta vovveta vovveta na vovveta
na vovveta.

~~ka vovveta vovveta vovveta~~
~~"vovveta vovveta vovveta"~~

Obri vovveta, vovveta, ko se vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta
"vovveta vovveta za vovveta"

3195

vovveta vovveta ko se vovveta
"vovveta vovveta za vovveta"
"Obri vovveta, vovveta, ko se vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta"

Tor vovveta vovveta, vovveta,
vovveta vovveta vovveta,
vovveta vovveta ko se vovveta,
vovveta se vovveta, vovveta vovveta.

vovveta vovveta obri vovveta,
vovveta vovveta, a ne vovveta,
za vovveta vovveta vovveta
"vovveta vovveta za vovveta"

vovveta vovveta vovveta vovveta,
vovveta vovveta, vovveta, vovveta,
vovveta vovveta vovveta, vovveta
se vovveta vovveta vovveta
A vovveta vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta

Ho za vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta se vovveta, vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta
vovveta vovveta vovveta vovveta

от обикновено съзнание, в който изобщо
нямат, дори Габриел и на изобщо нямат
никаква работа с него. Изобщо работата.

Тонко Габриел сънува и на
свещта се разнеса треска, "уау!", не-
кой отбави, се стига до викове, не-

Габриел се събудил и отиде и на
изобщо сънува.

Габриел:

Ав, обаче се събудва нешто.

Се мисли в короната на музиката
и на сега изобщо неговата асасиона!

Габриел:

Прррр!

Всичко ми се събудва в края на
свещта изобщо еден малък, голем
похо Габриел. Той е изобщо вон едно
кучко, сета отбави, изобщо как
Габриел. Изобщо го забелязва, изобщо
нещо забелязва, изобщо и сега на
изобщо сънува, изобщо работата. Лее-
ви, как ми изобщо Габриел.

Изобщо е изобщо малко само
една свещта. Тогава се сие малко и
изобщо изобщо на свещта се
събудва, ~~свещта~~ изобщо

- Кучко, изобщо

- Чо се събудва?

- Една свещта е изобщо!

- Лее!

- Сънува!

- Как се сънува тоа?

- То изобщо е Габриел.

- Изобщо е изобщо

- Тогава изобщо сега се изобщо

И на изобщо изобщо Габриел
изобщо.

Габриел:

- Изобщо! То е изобщо малко и изобщо
на изобщо изобщо изобщо, изобщо
изобщо изобщо изобщо. То изобщо
и не е изобщо, само за изобщо...

Бучка:

Лее, сега изобщо не е изобщо!

Медо:

Изобщо не е изобщо.

Измение

- Name:

Бүгүн

- Робурно:

Кукришце

- Куклы:

- Состояние хорошо!

- Низката температура е свързана с

Султанова

непо:

- Koga bo miješane?

Павлуша:

- Не во всяка страна музика. Вероятно
не в цялата. По мене...

Товарищ изыскан и интерес, а

Рудните се добиваат се користат за
нео. Последен се пишува итн.овно нео.
рисајин, Поврнуто се употребува се една
сифра. Во итн. итн. употребува се
тако, употребува се се ормовува итн. -
во овој, првпат каде итн. Р.

Тот се зацупи, свеврховни, интересни
изјави, првја и ~~свеверови~~ дандери.
Такава таа употреба го вее, герена
се менуваат ~~така~~ овие сапки!

Достой е лесен,
пътуван, пътуване,
достоинство пътува не е лесен!
За мисълта доста се дие,
а не въпреки
сигурно и Табурио...

Робуло заварува и се иткло-
ушло и изгинува, тес со рас;

Toa ang 100
 Cunt Information 50 kg
 - Bay 1m e muna
 Bay 1m e muna

Гавриелъта ~~и~~ ибнъва мору,
ко зовути чешката, черна,
и зовути и сине а зриво
и чешката, и сине а зриво

Name:

4x into 8 was?

Говорно:

-Thara,

Бука:

— Kero, mero ke a churi seta?

Табрино, кинеса убива на ериана
ако, а глумити се по него, тогаш
рана капади се и ова на него, и
о, ситништину и врати, кога не
ако ер ер данира

Равнина

— Зовістка брала у неї корабель.

1. Средства массовой информации

да не се каже дека е опасно, но
Гаврило е така мисла...

Говорно:

их, да има деце едно мја ага
ага. Тука јас... една... знае и
сонице што е!

Лале:

оси! - а, дами, Говорно, јас имам фотос

Говорно:

- амај рекекит мие за отфери!

Говорно пак мисли. Титу фотос
книжва

Говорно:

- а-ха, еве едно мја ага.

Мисо:

- мја?

Говорно (амајко пош и мисли):

- Тука мислила мисла. Сигурен
сум.

Среќајќи го Говорно, севе фрустрира
са голуба мисли која мисли за мисли
и мисли. Титу сета се одговара мис-
ли мисли до мисливоста мисла - 20
место мисли мисла до мисливост. Тука
Говорно сета за мисливост...

Лале:

- Да мисли мисли мисливост!

и Говорно мисливост, мисли мисли,
мисли мисли мисливост мисливост со
мисла мисли мисливост мисливост.

Мисли мисли мисли мисли мисливост
мисли мисливост - мисли мисли, мисли-
мисли мисли, мисливост мисли...

Говорно:

- Внимане, се мисливост. Сета
мисливост мисли мисли мисливост
на мисли мисли...

Мисливост мисли мисли мисливост
а мисливост е мисли мисливост. Сета
мисливост мисливост: мисли мисли, мисли
мисли, мисли мисли, мисли мисливост...

Говорно:

- оси! Тука сета!

Мисливост се мисли мисливост.

Сутью ~~сутью~~ Насущнейшего,

Бзукка:

- Кого, что едят?

ла. Въпреки това впечатлението и изпитването се засилува. Въпреки това осветлението на сцената и темното се отблъсква и неколкократно излиза от ръцете на светлината. Това до голяма степен осветява и коженото и кръвта на сцената и изпитването. Това е първият болен момент и то следващо изпитване обичане.

lane.

— Кукла моя, что ешь!

Гаврило:

Кили 40 толко месецина, само
пешто лингу мрда!

Буква:

Взгляд:
- правды с этой точки зрения неведомо.

16m.

нео

ура - нещо мн и на кръжка, която се
звучи - звучи - звучи...

Исправно, светскиот и јавниот
се засмислаат. Наместо државно а чело-
уство, корпоратива и др. устова за не
се. Сепак со едно нешто итноауно-
критичкиро ~~и~~ усто, но не се државни и
фактично даваат и не ~~бараат~~ и
застапа.

Тимурша. Уресингуеи бо сохтанда
супраи ӯро роғи атои ва ҳафта.

ор' питаанто зго изнезвасто
увојда селенити - куки во асфотонати-
си облека. Ги симболизираат интелектуалните
и естетички аспекти на животот. Еден зго е од
и еден зго е од. Тие 10 чифтовани
и спречуваат друга ролета и седе.

« Во все времена — ура! »

Нашата дъга ракетата
високо лева, лева
Марс и е първата лева.

Зоя Іва є сестрою Іванова. Вона
написала про нього книгу 10 років
тому, як він загинув.
Дружина його дівчина.

Селенит - ур!
Во лоб и на макула пещки!
и око и на лице и на
и на ниво од ене пещки.

Привет сестры

Буква:

Решено:

But first ceremony:

Привит сержант:

ище подтверди.

Name:

— А, така е истината ли. Тон не е знаел, но сега — казвате ли, че е вече досега? Или още по-късно? Сега е много голямо значение. Тон не е, повдигна?

Ровнуно:

- se, 7pp!

Вот такие случаи:

— The language was wonderfully interesting
 — especially the history, the people, the
 language and the way of life.

Меро:

- Трябва ли да се дава, са ли въпросите след
моята мисъл на първо време?

Двадцать секунд:

- Кривовине наф кривовините и то ста
вприме, сега, на линијавне ситиј ситије
марки на наизменичној линијавној. Сега на е
сезона во ситијавној линијавној кривовини,
дане:

base:

- Tu inglobas como?

Воткну селитры:

— lui ce n'est — c'est, C'est... Depo
dota te... (image) de nouveau aujour
d'hui nous des choses.
Tibetain c'est...

Пробити селитру:

- Torro! Tor e analogo un altro
robbe uno in 10 come carboni!

Буква:

- koji je ovaj ruber i ako ne to zna
sveštenik?

Выводы сечения:

Ты ищешь во аном ука, во паша.
Ука, ука, ука...
Таван

Tabulario

- Ab, tra e uroko. Po uroku d'jans,
ko se uroko za zanyasa uro
uro uroko uroko.

Answer:

- 2, Total za opusto Tary!

Витрувио сепелит:

— Само, изглед се; тој е многу
мал човек и ако има само око
бодина — ил се неми и не иде

for 11 years — wife & 4 children & 4 ne

и го се смете и го веќе.

Равно:

- Ах, не не се ~~се~~ знаеме!

Првото сесии:

- Та натаму, среќа! Само нурите не
првк, го се обиче го неопреде.

Меро:

- Сопати со.

сесии и сопати и неопреде
и неопреде со сопати. Се обиче
со го знаеме нурите, тој нурите
нурите. Нурите се нурите и нур-
ка.

Меро:

- Не нурите и го го нурите.
Треба нурите го нурите, нурите.
Ајде сега.

Сите нурите го нурите нурите:
иго:

- Ооо-рж!

Лале:

- Ета нурите, иго нурите!

Нурите (Ког ситија а ситија):

- Ете, нурите нурите нурите!

Лале:

- Ото, нурите нурите нурите?

Нурите:

- Нурите, нурите нурите нурите!
нурите нурите нурите нурите.

Бурна:

- А нурите нурите нурите!

Лале:

- Нурите, Бурна, нурите нурите! Нурите се
нурите нурите. Нурите нурите — не
нурите се. Ако нурите нурите нурите
нурите — не нурите нурите нурите
нурите. (Ког нурите нурите). Ајде, нурите, нурите
нурите "нурите" нурите нурите нурите нурите
нурите нурите нурите нурите нурите нурите.
нурите. Нурите нурите нурите нурите нурите нурите.

и гледајќа устремено во 14-и кренот ракетата.
Тат брзино се миза низ сцената,
иа зиситане, мене гаво тикот за нов
извик, еден, два... и ракетата најчесто
летнува - во брзината и потронува
свештина.

Куканите на сцена:

- Ура!

Мене:

Куканите?!

Анхерн:

- Ништо. Сетан го не деа гледајќа нема-
ме ни го мрдне. Токму треба да го знаете.

Мене:

- Ине токму го знаеме. Да не се гледајќа
во пераментите не не да ни даде одет,
на сцена. Вона, монту не го мрдне,
монту не го мрдне - на го мрдне
уваго. Токму не е, река?

Гледајќа во сцената бегување.

Мене:

- Кем одет тикот анхерн одет ина не
не е тикот?

Гледајќа во пераментите тикот.

Мене:

- Би каменел сета и го си прише, така
не е?

Анхерн:

- Па, кота чибиситане брзино се
тукане - тикот не си орам. Ајде,
зриво!

Ори од сцената.

Мене:

- А, сета го адрине тикот. Кот зиситане-
не?

Равнина:

- Токму кеме брзино не не мрдне
не се сета.

Мене:

- Треба го адрине во тикот тикот, во кота одет тикот...

Jovan Maksimović:

OPERATA TRI ZA GROŠ
ili tie čudni prikazni za
čudnoto kuće Gavriło

Tuka ima pesni i igri - kolku što sakaš,
se bara edna ukradena kukla i se raspra-
va za vlečkite na čičko Sofronij. Bogami,
tuka ima i nekoj opasni tipovi...

Beograd, maj 1960

Na scenata ima eden stol i otvor za igrata na kuklite. Poželno je toj da bide nešto podolg odošto e toa voobičaeo vo kukleniot teatro, no toa ne e nužno.

Na scenata se naoga početokot na naslikaniot til kaka koj ponatamu ke se odmotuva pred očite na gledačite za vreme na dejstvoto.

Tehničkite principi na vakvata scenografija potpolno se ednostavni i eftini: na scenata nema dekor, tuku samo postoji ovoj til, fon što određuva kade se slučuva dejstvoto. Avtorot smetaa oti e nužno toj da bide nacrtan humoristički, jasno stiliziran i deka e toa rabota za nekoj crtač-karikaturist, a ne za vistsinski scenograf.

Tilot e platno, široko spored potrbite na visinata na scenata i dolgo okolu petnaeset metri, so razni promeni na dekorot što od desno na levo ili od levo na desno, ako se vraća dejstvoto na nekoe poranešno mesto, se namotuva vo edniot ili vo drugiot kraj na scenata.

Tolku za dekorot.

Prvata dekorska slika, vsušnost prvata scena na ova kuklarsko vrtikolo:

Koga ke se ugasi svetlinata započnuva tivka muzika na Kurt Vajl od "Operata tri za groš".

Vo tilot e naslikan eden gradski skver so nekolku kući i fener vo agalot. Za vreme na muzikata poleka se menuva osvetluvanjeto na scenata i sega e noć: može ponekoj prozorec (od drugata strana) da bide osvetlen, i fenerot...

Pred publikata na prosceniumot izleguva

AKTEROT:

→ Počituvani gledači, denes imate prilika da gledate edna interesna piesa...

Sosem e seedno na koe mesto ovoj tekst ke bide prekinat od izvici-te na kuklite:

-Ua!

-Što ke ni se ti?

-Tri pati ua!

-Samo ni ja rasipuvaš pretstavata!

Poradi ova akterot na prosceniumot se čuvstvuva mnogu neudobno. Toj gleda tu vo publikata tu vo scenata na kuklite kade što se načičkani skoru site učesnici na ovaa pretstava.

AKTEROT:

-Pochituvani gledači, ne slušajte gi. Toa se samo obični kukli...

LALÉ (paljačo, kako najvažna kukla vo ovaa piesa):

-Nie ne sme obični kukli! Nie igraeme na scenata!

Se slušaät glasovi na kuklite:

-Taka e!

-Što misli toj za nas!

AKTEROT:

-Prostete,možebi e navistina taka.Samo našite mnogipočítuvani gledači treba da razberat što se slučuva na scenata,treba sé ubavo da im se objasni....

KUKLITE:

-Ua!

-Nema tuka što da se objasnuva!

-Sé e jasno!

AKTEROT:

-Sepak....

Pomegu kuklite šzo sirkaat levo i desno zad portalot na scenata,se oddeluva paljačo Lale i izleguva na scenata.

LALE:

-Nema tuka što da se objasnuva!Nie ja napravivme ovaa pretstava vo koja sé ke bide jasno i - gotovo.Vie ja rasipuvate....

AKTEROT:

-Vi se molam,jas ja gledav generalnata proba i Upravata na teatarot mi postavi zadača....

KUKLITE:

-Dolu Upravata na teatarot!

-Dolu zadačata!

LALE:

-Vie ja potcenuvate našata publika.Tie sé razbiraat.

AKTEROT:

-Ne razbiraat.Tie se ušte deca.

LALE:

-Koj?!Decata ne razbiraat!

KUKLITE:

-Decata sé razbiraat!

-Decata né sakaat!

-Decata go razbiraat ona što go sakaat!

LALE:

- I nie niv gi sakame.(Se obrača kon publikata)Deca,né razbirate li?
Decata reagiraat.

KUKLITE:

-Odgovorete!Kažete!

-Samo slobodno i hrabro!

-Kažete,što ima tuka....

Decata vo gledališteto reagiraat.

AKTEROT:

-Vidovte li: nekoi ve razbiraat, a nekoi ne razbiraat ništo. Vi ve-
lam jas...

LALÉ:

-Sega ke vidite! (Se obrača kon publikata) Deca, pomognete ni: ako
sega ne kažete složno - "Razbirame" - togaš ovoj akter ovde ke se za-
meša i sé ke ni rasipi. Štom vi dađam znak, viknete složno, vaka, pode-
leno na slogovi: ra - zbi - ra - me! Ajde sega: eden, dva i ... pol...
tri!

KUKLITE (davaat takt i vikaat):

-Ra - zbi - ra - me! Ra - zbi - ra - me!

LALÉ (Na akterot):

-Uh, ne beše lošo, neli? No da se obideme ušte ednaš - samo poglasno:
eden, dva i ... pol... tri!

Pak se sluša ušte posložno reagiranje na malata publika.

LALÉ:

-Pa, što mislite sega mnogupočituvan akteru?

AKTEROT:

→ Hm, može bi imate pravo. Sepak, ovoj stol ovde za mene e postaven: može bi
ke bide potreben.

LALÉ:

→ Sednete i ne mrdajte!

Za vreme na ovoj dijalog i razgovor so publikata, na scenata se
gubi nokniet štimung.

LALÉ:

-Vnimanie, počnuvame. Prvin - uvodnata pesna!

Site kukli izleguvaat na scenata i peat:

Sega site ke ja gledat
"Operata tri za groš".
Pred vas, deca, ke se redat
čudni nešta eden koš.

Taa skazna počna, ete,
živa kako razvigor.
Eden čičko vi ja splete,
Breht se vika, česen zbor.

Ubav nastan ovde teče,
ubav, znajte, a ne loš.
Ja gledate vie večer
"Operata tri za groš".

Ima dosta strašni nešta,
mnogu tajni, blesok, sjaj.
Samo raka itra, vešta,
séke spoi v sreken kfaj.

A koj v uplav gnezdo vie
neka bega dur e zdrav,
glava vednaš neka skrie
i go čuva svojot strav.

No da svrši taa pesna
neka odi sé vo koš,
za da blikne bujna, lesna
"Operata tri za groš".

AKTEROT:

-Bogami, bravo! (Aplaudira). Ova navistina beše dobro. Ako i ponatamu bide vaka...

LALÉ(mnogu srdito):

-Vie nemate pravo da néprekinuvate! Dosta! Da odime ponatamu...

Site kukli begaat od scenata. Akterot se smestuva na stolot na prosceniumot i ja gleda prestavata.

Nožšturcite peat, tivka muzika na Kurt Vajl i togaš na scenata se pojavuva maloto bušavo kuće, se prošetuva po scenata i doađa do mestoto kade što e nacrtan fenerot. Tuka podzapira, mirisa i se obsira levo-desno, kako da se gotvi da napravi edna obična no nepristojna rabota.

AKTEROT:

-E-hej!

Kučeto se isplašuva, podripnuva, zalajuva i bega od scenata. Patem se sudira so Laleta koj saka da go fati i zadrži, no toj uspeva da izbegna na sprotivnata strana.

LALÉ(besen):

-Ete, izbega! Vie pak ni prečite! Vie ste vinoven...

AKTEROT:

Morav da se zamešam. Vidovte li što sakaše da napravi?

LALÉ:

-Sakaše da go napravio ona što go pravat i site drugi kućinja. Točno e deka e toa samo kuće-kukla, no vo ovaa naša piesa toa igra vistinsko kuće pazikuća i se vika Gavriilo. I vi se molam - ne prekinuvajte né poveke. (Se svrtuva kon portalot kade što isčezna Gavriilo). Gavriilo, izlezi i prodolži ja scenata.

Gavrilo ne izleguva.

LALÉ: (pak kon akterot):

Ete, gledate li, sega se zasrami. Maka mačevme dodeka go nateravme da ja odigra taa scena. Gavrilo! Ej, Gavrilo!

Gavrilo najposle se pojavuva. Trgnuva poleka kon Laleta, se obzira, se sramuva, no koga pogledna vo publikata - brgu bega nazad. Megutoa, Lale e pobrz i uspeva da go stigne. Go fača za opašot i go vleče nazad do sredinata na scenata.

LALÉ:

Uh, Gavrilo, baš ispadna mnogu sramežliv! Toa e potrebno samo zarad pišata, za da liči na život. (kon publikata) Neli, deca, toa ne e ništo strašno? Neli toa može sekomu da se sluči?

Decata vo gledališteto reagiraat.

LALÉ:

- Eve, sega ќе te ostavam a ti prodolži, za da ne se vraćame pak na početokot. Muzika!

Lale izleguva od scenata. Gavrilo ostanuva sam, pak Vajlova muzika i kučeto poača kon banderata. Doaga donea, poglednuva vo decata i pak malku se podistava. Togaš sednuva, pak stanuva i se dvoumi dali da odi ili ne.

Zad eden portal zirka Lale.

LALÉ:

- Ajde, Gavrilo, ajde ubavo naše kućence!

Gavrilo poača brgu, doaga do banderata, togaš pak poglednuva vo decata i brgu bega kon sredinata na scenata.

LALÉ:

- Uh, kolku zakački okolu ovaa denešna prestava! (kon publikata) Deca kažete mu i vie oti toa ne e ništo strašno. Eve, Gavrilo, i tie neka ti kažat: dali e toa nešto strašno? Kažete mu oti ne e!

Decata vo gledališteto potvrđuvaat. Najposle Gavrilo se rešuva: pretpazljivo i poleka se približuva kon banderata. Lale e zasolnat a muzikata pravi od ovaa scena situacija na krajna napnatost, dali Gavrilo će ja napravi ili nema da ja napravi onaa nezgodna rabota.

Tokmu Gavrilo stignuva koga zad scenata se raznesuva tresok "cangr", nekoj tropa, se slušaat vikotnici.

Gavrilo ja spušta nogata i gi napnuva ušite.

GAVRILO:

- Grrrrr!

Vo toj mig na sprotivniot kraj od scenata istrčuva eden mačor, golem kako Gavrilo. Toj vo zabite nosi edna kukla, seta otpuštena

potrčeva kon Gavriilo, naednaš go zabeležuva, isplašeno jauknuva, podripnuva i bega na istata strana od kade što doaga. Laejki kon nego jurnuva Gavriilo.

Scenata e prazna možebi samo edna sekunda. Togaš od site možni i nevozmožni otvori na scenata se strupoluvaat kuklite.

- Kukli, pomoš!
- Što se slučuva?
- Edna kukla e ukradena!
- Lele!
- Strašno!
- Kako se slučilo toa!
- Po kradecot juri kučeto Gavriilo.
- Julka e vo nesvest!
- Takvi slučki sega se mnogu česti...

Na scenata vleguva Gavriilo zazdivnat.

GAVRILO:

- Izbega! Toa e onoj mačor od četvrtata kuća vo tretata ulica, što sekogaš izleguva niz dolniot prozorec! Go poznavam i ke go otebam samo da go fatam...

BUCKA:

- Lele, sega toj ke ja izade!

MEDO:

- Mačkite ne jadat kukli!

BUCKA:

- Ti moraš sekogaš da bideš najpameten! A možebi e toa nekoj mačor kuklojad?

KUKLITE

-Lele!

-Kutrata kukla!

-Kakva užasna nesreka!

LALE:

- Kukli, tišina! Ovoj mig ke organizirame potera za da go fatime toj mačor i ja oslobodime Julka. Ke odime Medo i jas.

BUCKA:

- I Taj!

GAVRILO:

- I kučeto Gavriilo!

KUKLITE

- Oh, mnogu ni e milo, mnogu ni e milo!

Kuklite izleguvaat.

KUKLITE:

- Mnogu sreka!
- Samo hrabro!
- Veruvame vo Vas...

Našata četvorka ostanuva na scenata.

MEDO:

- Kade da pojdeme?

GAVRILO:

- Ne vi vredi mojata mucka. Vednaš ke go najdeme. Po mene...

Gavrilo počnuva da mirisa , a drugite od poterata se postrojuvaat zad nego. Posleden se niša trapaviot medo. Mirisajki, Gavrilo se upatuvaa na edna strana. Vo toj mig posočuvajki im go patot, počnuva da se odmotuva tilot - vo onoj pravec kade što gi vodi Gavrilo.

Toa se ulici, skverovi, interesni kući, drvja i banderi.
Poterata počnuva da pee -, dodeka se menuvaat ovie slici:

Go brkame nie
gore, dolu,
mačorot kradec
cela noć,
so nas ke pojde
toj ~~moć~~ e hrabar,
onoj što ima moć!
Dolgot e česen,
junaci, napred,
Patot do Julka ne e lesen!
Za nea sega borba se bie,
a ke pobedime
site nie,
kuklite i Gavrilo...

Gavrilo zastanuvaa i i se poklonuvaa na publikata. Pee so bas:
Toa sum jas!

Site prifaakaat vo hor:

- Baš ni e mило,
- baš ni e mило!

Poterata trgnuva napred, otkako ke završi pesnata, naednaš
Gavrilo zastanuvaa i site se udiraat od nego. Mešanica,

LALÉ:

Uh što e toa?

- GAVRILO:

Traga,

./.

BUCKA:

- Lale, što će se slući sega ?

Gavrilo mirisa prvin po ednata strana, a društvoto odi po nego
potem se vraća nazad i odi taka tu levo, tu desno, stesnuvajki go
krugot, dodeka ne zastane pred edna bandera.

GAVRILO:

-Dotuka vodi taa potraga.

Site kukli gledaat nagore, da ne se kačil mačorot slučajno
na bandera. No gore samo fenerot sveti. Gavrilo pak mirisa...

GAVRILO:

Ih, pa toa beše edna moja stara traga. Tuka jas... ednaš...
znaete i samite što e!

LALE:

- E bogami, Gavrilo baš imaš razvien oset!

GAVRILO:

- Sekoj detektiv može da pogreši!

Gavrilo pak mirisa. Togaš radosno kliknuva

GAVRILO:

-A-ha, eve edna tuđa traga.

MEDO:

-Čija?

GAVRILO (otkako pak kepomirisa):

-Tuka pominala mačka. Siguren sum.

Sledejki go Gavrilo, seto društvo so zabrzan marš poađa tamu
od kade i došlo. Tilot sega se odmotuva mnogu pobrgu vo sprotivnata
strana - do mestoto kade što bea vo početokot. Tuka Gavrilo saka da
zastane.

LALE:

- Da odime hrabro ponatamu!

I Gavrilox prodolžuva, pak brzaat, dodeka gi pridružuva
melodijata so koja ja peeja pesnata na tragačite.

Vrz tilot poleka se zabeležuvaat označeni - prvata ulica,
vtorata ulica, tretata ulica....

GAVRILO:

- Unimanie, se približuvame. Sega povnimatelno bidejki sme
vo zonata na onoj mačor...

Kuklite kako da odat na prsti, a muzikata e mnogu potivka.
Sega sledat natpisi: kuća broj eden, broj dva, broj tri, broj četiri.

GAVRILO:

-Pst! Tuka sme!

Naednaš se sluša nekoe brmčenje. Site naslušuvaat.

BUCKA:

-Lele što e toa?

No brmčenjeto i ponatamu se zasiluva. Vo nočното osvetlenie na scenata poleka se probiva i nekakva čudna portokalova svetlina. Toa doaga odozgora i kako da kruži nad scenata i našite junaci. Tie gledaat vo neboto i go sledat nejzinoto dvizenje.

LALÉ:

- Kukli moi, što e toa!

GAVRILO:

- Liči na polna mesečina, samo nešto mnogu mrda!

BUCKA:

== Može bi se toa nekoj nebesni bonboni.

MEDO:

Mene mi liči na kruška, samo se čudam zošto svetli i brmči...

Naednaš svetlinata i brmčenjeto se zasiluvaat. Našeto društvo se isplašuva, podripnuva i odvaj uspeva da ne se sudri so edno metalno trkalezno - kruškovidno čudo, na koe se vrzani tri raznobojni baloni i koe pağa na zemjata.

Tišina. Učesnicite vo poterata zirkat od razni aglovi na scenata

Od metalното čudo izleguvaat dvajca seleniti - kukli vo astronautska obleka. Gi simnuvaat šlemovite i ispağa oti se toa eden drug paljačo i eden drug medo. Tie ja popravaat i sreduvaat ovaa raketa i peat:

"Vo vselenata - ura!

Našata brza raketa

visoko leta, leta,

Mars ni e prvata meta.

Juriš na site zvezdi,

našiot brod ke ezdi

niz tie pradelni skrišni.

Zar vi e smešna našata vera

našata raketa što ja goni

pogon od tri baloni,

brzi ko avioni.

Našiot sputnik so pogon nov

čudesni možnosti dava,

a toj ni padna od ovoj krov

zarad greška vo raketnata glava.

Seleniti - ura!

vo lov na naučni greški!

I ako ne može inaku

na nebo odete peški.

Dodeka trae peenjeto-našite junaci se sobiraat okolu niv i gi gledaat ljubopitno.

PRVIOT SELENIT:

- Istaj se od raketata! Toa e vojna tajna.

BUCKA:

- Lele, pa jas samo ja baram Julka.

Da ne e vo raketata?

GAVRILO:

- Točno, možebi ja primetile vo vselenata kako Lajka, protiv nejzinata volja.

VTORIOT SELENIT:

- Vi se molam ne prečite ni vo naučnata rabota. Nie ništo ne znaeme za nikakva Julka. Taa ne smee da letne vo vselenata dodeka ne završi kurs za vselenski patuvanja.

PRVIOT SELENIT:

- A osven toa, se prigotvuvaat samo tie što se dobrovolci.

LALÉ:

- E togaš prostete ni. Toa ne go znaevme, no sepak - kažete ni kade ~~bevte~~ dosega? Nie sme dolžni se točno da ispitame. Taka li e, Gavriilo?

GAVRILO:

- Av, grrr!

VTORIOT SELENIT:

- Nie letavme kon najbliskoto nebesko telo- mesečinata..Među- toa, edna mala naučna greška i eve né tuka.

MEDO:

- Gledajki od neboto, da ne vidovte eden mačor što ni ja ukrade Julka?

PRVIOT SELENIT:

- Letavme nad krovovite i vo ova vreme, sega, gi vidovme skoro site mački na našiot grad. Sega im e sezona da skitaat po krovovite.

LALÉ:

- Gi vidovte site?

VTORIOT SELENIT:

- Mi se čini-site. Simo... gledaj bogati...nikade go nemaše onoj mačor, crn kako nok bez zvezdi.

PRVIOT SELENIT:

- Točno! Toa e mačorot na onoj čovek što ne go saka smevot!

BUCKA:

- Koj e toj čovek što ne go saka smevot?

VTORIOT SELENIT:

- Toj živee ~~vo~~ onaa kuća, do našata četvrta ulica, četvrta

kuka ...

GAVRILO:

- Av, toa e točno. Go pogodiv brojot, no se izlagav za ulicata
kade što živee toj mačor.

LALÉ:

- E togaš da odime tamu!

VTORIOT SELENIT:

- Samo pazete se: toa e mnogu loš čovek i toj ima samo olovni
vojnici - tie se nemi i ne možat ni da se ~~ameat~~ ni da peat.

GAVRILO:

-Av, nie ne se plašime!

PRVIOT SELENIT:

- Pa togaš srečno! Samo turnete ne prvin, da se obideme da
letneme.

MEDO:

- Soglasni sme.

Selenitite gi stavaat šlemovite i vleguvaat vo raketata. Se
obiduvaat da go zapalat motorot, Toj zabrči pa zapre. Našeto društvo
se napinja i turka.

MEDO:

- Ne možeme ni da go pomrdneme. Treba zaedno da zapneme, slož-
no. Ajde sega.

Site kukli ja turkaat raketata:

- Ooo-ruk!

LALÉ:

- Bogami, ni da mrdne!

~~xxEte znaev oti nekade ke zgrešat~~

AKTEROT (koj stanuva od stolot):

- Ete znaev oti nekade ke zgrešat!

LALÉ:

Što, vie pak se pletkate?

AKTEROT:

- Moram, koga ne znate ni da ja turnete raketata za da let-
ne,

BUCKA:

- A vie pak mnogu znate!

LALÉ:

- Mir, Bucko, bidi popristojna! ~~Jas~~ ke se razberam so nego.
Ve molam ubavo - ne pletkajte se. Ako ni e nužna nekakva pomošt - ke
gi vikneme decata od gledališteto. (kon publikata). Ajde, deca vikajte
so nas "ooruk" za da se potkrene ova čudo. Jas ke komanduvam. Ajde sega
eden, dva i pola tri.

Lale im dava znak i kuklite, pomognati od decata uspevaat da ja krenat raketata.

Taa prvin se lizga niz scenata, pa zastane. Lale dava znak za nov izvik, edenm dva ... i raketata najposle letnuva - so brmčenje i portokalova svtelina.

KUKLITE NA SCENA:

-Ura!

LALE:

- Što će rečete sega, mnogupočituvan akteru?!

AKTEROT:

- Ništo. Sepak da ne bea decata nemaše ni da mrdne. Toa treba da go znaete.

LALE:

- Nie toa go znaeme. Da ne se decata vo gledališteto nie ne bi ni bile ovde, na scena. Vaka, malku nie za niv, malku tie za nas - pa za site ubavo. Taka li e deca?

Decata vo salata reagiraat.

LALE:

- Neli ovoj čičko akter ovde nam ne ni e potreben?

Decata vo gledališteto potvrduvaat.

LALE:

- Bi mozele sega i da si odite, taka li e?

AKTEROT:

- Pa koga navistina vzaemno se pomagat - togaš da si odam.

Ajde, zdravo!

Odi od scenata.

LALE:

- E sega da odime ponatamu. Kade zastanavme?

GAVRILO:

- Jas sum nešto rasejan pa ne možat da se setam.

MEDO:

- Treba da odime vo četvrtata ulica, vo kućata broj četiri

GAVRILO:

-Pak j s da ja otkrivam tragata?

LALE:

-Što ima da ja otkrivaš koga točno znaeme kade odime!

Ti ne dovede dotuka, nom ačorot e na drugo mesto.

GAVRILO:

- Denes imam kijavica, pa ne možam...

LALE:

-Sega jas ke ve vodam! Po mene, napred marš!

Potarata prodolžuva vo istiot pravec, se sluša melo-
dijata od maršot na tragačite, samo Gavriilo mirisa skraja,

odejki zad ostanatite. Tilot pak se dviži.

GAVRILLO (na publikata):

-Što mižam koga mi e vo krvta sekade da ja piknam muckata!

KUKLITE (peat):

Naš e toj izvik nov:
Napred, napred vo lev!
Barame svetovi skriti,
bevme so seleniti.
Ni na Mars Julka ne e,
go znae toa i Bucka
i kučeto Gavrilu.

Koga gi slušnuva ovie sti hovi Gavrilu zastanuva, i se poklonuva na publikata i pee solo:

A toa sum jas!

Site prifaaat:

Baš ni e milo,
baš ni e milo!

Tilot i penatamu se dviži. Otkako ke završi peenjeto, od site strani vrz našite junaci se nafrlaat drugi kukli, oblečeni vo gusarska obleka.

Na scenata započinuva borba. Sekoj od našite junaci se bori protiv dvajca ili trojca. Gavrilu na ape levo-desno i se čini deka gusarite se plašat najmnogu od nego. Toj go pokačuva zadnikot na eden od gusarite, ovoj ispiskuva i bega od scenata, vlečejk i go Gavrilu so sebe. Po toa pak se vraćaat oddelno vo borba. Vo taa opšta mešanica ne se raspoznava koj pobeđuva, sèdodeka ne se raznese eden pobednički izvik na gusarite i naednaš se utvrdi deka site naši junaci se vrzani i strupani vo eden kup.

Togaš gusarite ja peat ovaa pesna:

Mie sme gusari, nam ne ni preči
ničija hrabrost, ničie znanje.
Ej, luta bitka i denes eči
vo edno staro korito za pranje.

Pieme samo vino i rum,
vodime život so vedar um.
Haj - oho!

Na bogat ostrav odime nie,
bogat so topki i bonboni,
kaj crno zname ke se vie
za strav na site pantaloni.

I ne e šega - za naša slava
znameto vee mrovečka glava!
Haj - oho!

Starata kada e naše more,
našiot brod e tesen i mal,
pa ništo čudno, što često gore
plače našiot amiral.

Junački glavi nad kniga bučat,
denes i gusarite smetanje učat.
Haj - oho!

Učesnicite na poterata ležat na kup i plačat na razni na-
čini.

GUSARSKIOT KAPITEN:

-Koj ste vie?

UČESNICITE NA EKSPEDICIJATA(plačat):

-Uhuhuhu!

PRVIOT GUSAR:

-Kapetane, damu gi otsečeme ušite na ovoj paljačo!

LALE:

-Iiiiiii! Jas nemam uši!

VTORIOT GUSAR:

-Togaš da mu ja obsečeme buvkata na kapata!

TRETIOT GUSAR:

-Prekrasno! Da im gi iskineme site kopčinja!

ČLENOVITE NA EKSPEDICIJATA:

-Huhuhuhu! I ke ne frlat v more, odnosno vo nivnata kada, pa ke se
udavime, zašto ne sme kukli od guma pa da znaeme da plivame!

GUSARSKIOT KAPETAN:

-E, dosta so tie piskotnici! Kažete mi vednaš što barate vo naše-
to more, odnosno... kako da rečam ... na našiot ostrov, odnosno -
ulica?

LALE:

-Šmrk, šmrk! Nie samo ja barame kuklata Julka što ni ja ukrade ma-
čorot na onoj čovek što ne go saka smevot.

GUSARSKIOT KAPETAN:

-O, toa e navistina strašno! Toj mačor e loš kako i negoviot
sopstvenik. A za nego slušavme samo najloši raboti.

MEDO:

-Ne se , boga mi, pološi od vas, koga vaka dušmanski né vrzavte!

GUSARSKIOT KAPETAN(galantno gi siminja šeširot):

-Oh, prpstete, mnogu se rasprikažavme! (Kon gusarite) Morski razboj-

nici, odvrzete gi!

Sée gotovo za mig.

GUSARSKIOT KAPETAN:

-Znaete, nie samo se igravme. Nie sme kukli na deteto Kitan što živee vo ovaa kuća - broj četiri. Tokmu ovie dni toj pročita edna kniga za gusarite, pa ete, sega morame da bideme takvi...

PRVIOT GUSAR:

-Eh, i jas nekogaš bev paljačo! A gledaj što napravija sega od mene.

VTORIJOT GUSAR:

-Uh! A jas bev crnec od guma, a inaku sum mnogu plašliv!

BUCKA:

-Lele, kolku se zlatni ovie gusari! No kade e togaš našata Julka ako ovde, vo ovaa kuća, živee Kitan? Kade togaš živee Čovekot što ne go saka smevot?

GUSARSKIOT KAPETAN:

Eve ide olovnata vojska na Čovekot što ne go saka smevot. Sega ke vodime borba na život i smrt!

GAVRILO:

-Av! Nie ke vi pomogneme!

Vo toj mig se pojavuva olovnata vojska: napred odi oficer so sabja, a po nego vojnici so puški v race. Tie napagaat vo redovi što se na edna raka ili marionetski konec.

Gusarskiot kapetan se maćuva so olovniot oficer. Pod pritisok na olovnite vojnici našite kukli i gusari poleka se povlekuvaat. Postojano bijat barabanite i pištati svirkite. Na sredinata od scenata zapoćnuva boj: protivnapad na gusarite, pa pak napad na olovnite vojnici. Opšt vitel...

Naednaš na prosceniumot izleguva eden Čovek, nekoj nesimpatičen kelav starec i počnuva nepristojno da se smee. Toj ja vleće za raka kuklata Julka.

ČOVEKOT:

-mac, mac, mac!

Zad portalot sirka glavata na maćorot:

-Mjau! - se odsiva.

ČOVEKOT:

-Ajde pomogni im na olovnite vojnici da gi izbrkaat ovie kukli.

Na scenata ripa istiot onoj maćar što ja ukrade Julka i vleguva vo boj, no nabrgu se udira od Gavriilo, mjaćkuva i počnuva da bega. Bojot prestanuva i site gledaat kako Gavriilo go brka maćorot. Olovnata vojska pak se postrojuva i zastanuva vo eden agol, a kuklite i gusarite navivaat za Gavriilo.

KUKLITE:

-Napred, Gavriilo!

-Stasaj go!

-Toj ja ukrade Julka!

Gavrilo go stignuva mačorot i go fača za opaš. Ovoj se svrtuva i go izgrebuva. Seg a Gavriilo počnuva da bega, a mačorot go brka. No po mačorot jurnuvaat drugite naši prijateli. Site istrčuvaat pokraj eden portal i se sluša samo: mja, av, av, napred naši, juriš gusari! - sé dodeka ovaa turkanica ne se pojavi od drugata strana na scenata. Togaš se zamešuva onoj nesimpatičen čovek i go zema mačorot vo pregrataka.

Poterata naednaš zapira i site se strupoluvaat eden vrz drug,

ČOVEKOT:

- Begajte ottuka, vie obični kukli!

LALÉ:

- Zošto ni prečite? Koj ste vie? Vie ste kako onoj gkter...

GUSARSKIOT KAPETAN:

- Pst! Toa e onoj čovek što hahh ne go saka smevoj!

BUCKA:

- A, vie li ste toj! Vednaš da ni ja vratite Julka!

Čovekot ja sokriva Julka zad grb, no bidejki e svrten so nego kon scenata, Julka e pred očite na decata.

ČOVEKOT:

- Jas ne znam što barate vie? Nemam nikakva kukla. Jas imam samo olovni vojnici i samo niv gi cenam, bidejki se nemi.

LALÉ:

- Pa da, vie ste čovek što ne go saka smevoj!

ČOVEKOT:

- Pa što ako ne go sakam smevoj? To a e moja privatna rabota! Zar vas ve zasega toa?

BUCKA:

- Se razbira deka ne zasega, no vie ni ja zedovte Julka. Kade e taa?

ČOVEKOT:

hahahhah- Ne znam.

MEDO:

- Zar ne e kaj vas?

ČOVEKOT (ja mrda kuklata zad grb):

- Ne e. Ne znam kade se naoča.

LALÉ:

- Pa koj togaš znae kade e Julka? Nie ne znaeme, vie ne znaete. Znaete li vie, deca?

Decata reagiraat:

- Znaeme!

- Ene ja!

LALÉ:

- Aha! Znači, vie ne izlagavte! Taa e tuka, zad vašiot grb. Vratete ni ja vednaš!

ČOVEKOT:

→ E, baš nema!

BUCKA:

-E, nie togaš ke vi se smeeme, ete taka, pod mustaki, pa ke morate da ni ja vratite! Kukli, smejte se!

Kuklite-gusari i členovite na poterata počnuvat da se smeet, posočuvajki go so prst nesimpatičniot čovek:

-Ha, ha, ha! Gledajte go - ovoj ne go saka smevot!

-Hi, hi, hi! Toj misleše oti ke gi pobedi veselite kukli!

-He, he, he! Mnogu ni e ubavo što možeme da se smeeme!

-He, he, he! Smejte se i vie, deca!

Čovekot na prosceniumot saka da si gi zatne ušite, no racete mu se zafateni: vo ednata Julka, vo drugata - mačorot. Tropo so nozete od bes, saka da ja stavi kuklata pod miška no go pritiska mačorot. Togaš....

ČOVEKOT:

-Prestanete! Prestanete!

KUKLITE NA SCENA:

-Hi, hi, hi! Ne sakame!

ČOVEKOT:

-E, togaš nema da vi ja vratam Julka!

Site naednaš zamolknuvat.

ČOVEKOT:

-Ha, ha, ha! Segajaz možam da se smeem! Tri za groš! Se isplašivte, a?

LALÉ:

-Da, se isplašivme, no ne za nas, tuku za našata drugarka Julka! Nie sme kukli što sakaat da se smeet, da se šeguvaa i peat. Takva e i Julka. I ako taa ostane kaj vas - ke bide mnogu nesrečna!

BUCKA:

-Šmrk! I nie ke bideme nesrečni zaradi nejzinata nesreka!

ČOVEKOT:

-Vie ste kukli i vie morate da me slušate mene, Čovekot: koga vi rečam da ne se smeete, nema da se smeete i - gotovo!

KUKLITE:

-Ua!

-Toa ne e točno!

-Nie sakame da gi slušame decata i lugeto, no samo onie što gi sakaat smevot i šegata.

-Takvi se skoru site, nie go znaeme toa!

-Nema vas da ve slušame!

ČOVEKOT:

-Vie samo taka velite oti sakate drugite da gi slušate! Ve poznavam! Vie mislite oti sé možete sami, bez lugeto...

KUKLITE:

-Nie ne možeme bez decata i lugeto.

AKTEROT (koj izleguva na prosceniumot):

-A i lugeto ne možat bez vas! Osobeno decata, zašto vie ste nivniot vistinski svet!

LALÉ:

-Oh, vi blagodarim što tokmu sega

LALE:

Oh, vi blagodaram što tokmu sega dojdovte. Vie ke ni pomognete ovoj loš čičko da ni ja vrati Julka!

KUKLITE:

-Pomogni ni!

-Julka e tuka, zad negoviot grb. Ni rekoa decata od gledališteto!

AKTEROT:

-Vednaš da im ja vratite kuklata!

Isplašen, Čovekot gi nosi Julka i mačorot do scenata na kuklite kade gi prifašat odredeni race. Julka i Bucka se ljubat. Mačorot bega. Site kukli ripeat od radost.

ČOVEKOT:

-Pa sepak uspeav: beše tri za groš! No ima vreme, ke se sretneme pak! (Izleguva od prosceniumot).

GAVRILO:

-Av! Bogami - beše. No da ne beše tri za groš, nemaše da bide interesno i jas ne bi stanal slaven...

AKTEROT:

-Zar ste vie sega slaven?

GAVRILO:

Bezdrugo! Vo našeto kučeško carsstvo, vo site četiri ulici jas sum sega najslavno kuče! Mene me viknaa da go rešam onoj težok slučaj so vlečkite na čičko Sofronij...

LALE:

-Pa da! Toj e kuče - detektiv. Gavrilko - narečen Šerlok Holms!

GAVRILO (se sramuva):

Ama ostavete...

LALE:

-E, toa ke go vidite vo vtoriot del, toa kako Gavrilko...

AKTEROT:

-Pst! Toa ne smee da se rasprava pred vreme!

LALE:

-E, baš ke raspravam!

GAVRILO:

-A jas pak ne možam da slušam koga me falat. Si odam!

AKTEROT:

-Pravilno, Gavrilko. I inaku si najvažen vo vtoriot del na našata prikazna.

LALE:

-Deca, Gavrilko tamu hahpbbb egguhnhha razmssuva edna mnogu, mnogu čudna prikazna, nikoj živ ne znae...

(Seedno e na koe mesto se prekinuva ovoj tekst).

AKTEROT:

-Deca, seto toa se slučuva vo vtoriot del. Zavesa! Spuštete ja brgu zavesata, zašto Lale sé ke raskaže...

(Seedno e pak, kade zavesata ke ja prekine ovaa replika).

Koga zavesata pak ke se krene na scenata e seušte istiot dekor. Pridružen od muzikata na Kurt Vajl na scenata izleguva kučeto Gavrililo so kapa na Šerlok Holms, poznata i na režiserot i na kostimografot. Gavrililo izleguva nonšalantno i slobodno, doaga do sredinata i i se poklonuva na publikata.

GAVRILLO:

-AV! Toa sum jas, kučeto Gavrililo!

(Naednaš zad scenata se razleva refrenot od poznatata melodija na tragačite):

-Baš ni e milo,

-bBaš ni e milo.

GAVRILLO:

-Ete, pak ke me zbunat, kako togaš na početokot! Taka e se-kogaš vo ovoj teatar! Nema red, pa niedno, niedno vistinsko kuče ne bi moglo ovde da se snajde, a kamoli jas - obično, bušavo, kadifeno kuče...

(Naednaš pak zad scenata se sluša tresok, cangrrr - se krši nekoje staklo, tropanje, vikotnici, dodeka ne počne da se razbira eden glas...)

GAVRILLO:

-Av! Ovde pak nešto se slučuva!

(Pak se menuva karakterot na muzikata, pak se predvestuva neakva opasnost).

GAVRILLO:

-Grrrrrr!

(Vo toj mig, seedno odkade, na prosceniumot doletuva prvin edna vlečka, a vednaš po nea, so vikotnici i tresoci zad scenata, doletuva i vtorata. Našiot Šerlok Holms podripnuva od strav i bega od scenata. Po toa mu zirka samo šeširo, pa se pojavuva i toj, no taka što mu zirka zad portalot samo glavata).

GAVRILLO:

-Deca, opasno li e ovde?... Mene li me mavaa? - Ili vas?... Znaete, i nie kučinjata - kukli sviknavme na vakvi raboti. Denes e svetot mnogu nervozen...

(Pred scenata na kuklite, izleguva kašlajki edno simpatično, hhhhhmilo starče, oblečeno vo domašno palto. Izleguva niz vratničeto što se naoča na istata strana kade što e sokrien Gavrililo zad po rtalot. Štom go zabeležuva, kučeto pretrčuva preku scenata i sega zirka od drugiportal.

Čičkoto doaga do sredinata na scenata i mrmori kako nešto da bara).

ČIČKOTO:

-Pak ne znam kaj mi se tie prokleti vlečki? Sekogaš taka gubam po šest ili sedum minuti dodeka najdam nešto što mi treba. Kade li možat da bidat sega? Gi baram veke dve i pol minuti a niv nikade gi nema. Čudna rabota: koga ne gi baram tie se na svoeto mesto, odnosno na moite noze ili pod krevetot koga gi oblečam čevlite i trgnam v grad da kupam vesnici. Siguren sum deka se sekogaš tamu...

AKTEROT (izleguva na prosceniumot):

-Čičko Sofronij, vie pak rasptavate za vašite ~~čevli~~ ^{vlečki} Bogami, toa veke nema smisla: na sekoja pretstava sekogaš raspravate za tie vlečki...

SOFRONIJ:

-A? Pa što ti preči? Jas ne ti raspravam tebe, tuku na hhhhhahovie deca. I nivnite dedovci, koga se vrrakaat od pazar - sigurno gi baraat svoje topli vlečki...

AKTEROT:

-Znam, čičko Sofronij, no ova e pretstava, vie ste vo teatar. Vlečkite se tuka važni samo zarad kučeto Gavriilo. Toa e edna detektivska slučka što toj treba da ja reši.

SOFRONIJ:

-Aaaaa! Pak onoj razgovor so ona malo bušavo kuče? A, sega znam! Segavrednaš ke prodolžime. (Počnuva da glumi) Ehehej! Ima li nekogo ovde?

(Čičko Sofronij i proga na scenata na kuklite i zirka vnatre, zad onoj portal kade što nekogaš beše Gavriilo. Starčeto naednaš, od onoj realističen ton so koj raspravaše za svoje nevoli sa vlečkite, počnuva da se vklopuva vo dejstvoto na novata piesa).

GAVRIILO:

-Av!

SOFRONIJ:

-A-ha! Tuka ima nekoe kuče! Dojdi, kučence, vamu...

(Gavriilo se smestuva pod negovata raka, se mazni, vrti so o- pašot).

SOFRONIJ:

-Kako se vikaš, kučence? Mnogu si mi nešto simpatično...

GAVRIILO:

-Av! Zar ne ste slušnale za mene?

(Gavriilo se trga od nego navredeno i gordo se prošetuva po scenata).

(Od režiserot zavisi kako pantomimski ke se razreši songot na Gavriilo).

(Gavrilo e dlaboko zamislen so zafrleno kapče na oči, a go pridružuva muzikata na Kurt Vajl).

GAVRILLO:

-Av! Ova mi liči na onaj moja slučka so šareniot zajak i crveniot lonac!

SOFRONTJ:

-Veruvajte, me iznenaduje kolku brgu misli! Jas bev nekogaš učitel i gi pametam nekoj od moite učenicikkkkkk-mrzljivci, koi...

AKTEROT:

-Pst!

GAVRILLO:

-Ha! Ne e toa kako slučkata so šareniot zajak i crveniот lonec!
Toa poveke liči na nastenot so kuklite što peat!

SOFRONIJ:

-Kukli što peat? Bogami toa e mnogu neobično.

GAVRILLO:

-Točno! Od toa treba da se počne!

AKTEROT:

-Pa ke počnete li veke najposle?

GAVRILLO:

-Av!Vednaš!Sednete samo nekade na kraj i gledajte go slavniot detektiv na delo.Ajde sega - da počneme.

(Sofronij i akterot sednuvaat na stolovite priготveni za toa, nekade pokraj portalot, sekoj na sprotivnata strana od scenata. Se menuva štimungot na osvetluvanje na scenata. Gayrile trgnuva vo eden pravec i naednaš zapira, počnuva da ~~huhuhuh~~ ^{duh}, a po toa tažno da zaviva).

SOFRONIJ:

-Što mi stana sega?

AKTEROT:

-Ni jas ne znam, bogami! Na drugite pretstavi ova nikogaš ne se
slučilo. Gavrilo, mil moj, što ti e?

GAVRILLO:

-Auuuuu!

AKTEROT:

-Kaži, kutro moe, što se slučuva? Što ne e vo red?

GAVRILLO:

-Auuuu!Ovoj dekor e od prvata slika.Zaboravija da go promenat dekorot...

(Naednaš na scenata se slučuvaa čudni nešta. Preku našata dosegašna slika paša odozgora se tresok zavesa so druga slika, nekoj nešta isčeznuvaat, drugi se pojavuvaat - kako so volšebno stapče. Se menuva osvetlenieto, se prekinuva muzikata na Kurt Vajl i započnuva nekoja druga sosem poinakva. Za seto ova vreme Gavriilo se zasolnuva ili paša od predmetite što isčeznuvaat ili bega od

tie što se pojavuvaat na scenata. Najposle Sofronij go zema v race, go smiruva i go miluva).

SOFRONIJ:

-De, de, kučence, smiri se! Vo teatarot e taka: turkanica i nad scena i na scena za vreme na promenite.

(Na scenata ima sega sosem poinakva situacija, sosem poinakov štimung. Ja gledame vnatrešnosta na edna kuća - edna detska soba so mnogu igrački, edno čudo sekakvi i nepotrebni drangulii. Sepak, scenografot treba da odbeleži deka e toa soba na nekoe devojče).

SOFRONIJ:

-Toa li e toj dekor?

(Gavrilo potvrđuva so glavata).

-Da te vratam na scenata?

(Gavrilo potvrđuva so glavata, vrti so opašot i izgovara edno milno "av!").

(Sofronij go vraća Gavrilo vo racete na akterot kuklar).

(Gavrilo se stresuva na scenata, kako kuće posle dožd ili nekoja posilna vozbuđa. Po toa odi pretpazljivo niz sobata, duši prvo vo eden, a po toa vo drug pravec. Vo agalot se naoga edna hhhhh topka. Gavrilo ja duši. Naednaš topkata se pomrdnuva i Gavrilo odrpnuva od nea. Topkata pak se smiruva. Gavrilo ja gleda režejki i počnuva srdito da lae na nea. Topkata miruva. No koga toj pak ipristapuva, se povtoruva istata slučka. Togaš Gavrilo se oddalečuva poleka za da fati zalet. Se naežuva, gi kreva ušite i so edno srdito "grrrrr" jurnuva na topkata. Međutoa, topkata samo malku se mrdnuva, da rečeme nagore, i naševo kuće pretrčuva pod nea i udara vo nekoj del od dekorot. Muzičkiot akcent ja istaknuva Gavrilovata zašemetenost od ovoj neočekuvan rasplet. Tresejki ja glavata i krivejki, toj povtorno doaga vo sredinata na scenata, kade što se premestuva topkata. Tie, topkata i toj, sega se vo centarot na scenata. Gavrilo ja udara srdito so hhhhhh ednata šapa, dodeka so drugata si gi trla od udar muckata i očite. Topkata malku podripnuva i pak se smiruva. Gavrilo se uspokojuva najposle i saka da ja fati, no taa počnuva da bega pred h nego. Počnuva edna luda trka - od edniot do drugiот kraj na scenata. Ova trae do onoj mig koga zad scenata se raznesuva urnebesno šmev, i Gavrilo, jurejki po topkata se srušuva na Laleta i Medo koi se kikotat kako ludi).

GAVRILLO:

-Me ineresira što ima tuka smešno? I voopšto - otkade ovde vie?..

MEDO I LALE:

Ha, ha, ha! Ho, ho, ho!

(Medo, koj dotogaš gi drži racete zad grb, gi prefirila napred i počnuva da namotuva eden konec. Pravejki go toa, se zabeležuva deka topkata bila vrzana so toj konec).

LALE:

-Hi, hi, hi! Ede I:0 za nas!

GAVRILO (Se istava navredeno):

- Mnogu ste duhoviti! Samo mi go namaluvate ugledot pred gledačite. Toa voopšto ne postoi vo piesata i vie tuka ne se pojavuvate.

MEDO:

- Hu, hu, hu! Nikogaš poslatko ne sum se smee! Ama se isplaši prvot pat! I toa e nekoj kučeški Šerlok Holms.

GAVRILO:

- Se prašam kolku bi se isplašil ti, mečko, edna obična.

MEDO:

- Ne sum obična mečka, toa treba da go znaeš! Jas sum napraven od krzno i vnatre nemam obična slama kako ti, kuče edno detektivsko, tuku vnatre, vo mojata duša, ima nekoj materijal što ni jas samiot ne znam kako se vika, toa treba da go znaeš.

GAVRILO:

- Ne me interesuva toj materijal! Jas sum edno narodno kuče i voopšto ne se sramuvam što e mojata vnatrešnost od slama!

LALE:

- Mir! Sramota e da se karate pred gledačite. Toa ne e ubavo.

(Vo kavgata Medo i Gavriilo doagaat do sredinata na scenata, turkajki se kako petlinja ili deca koga sakaat da se tepaat no ne smeet. Po zborovite na Laleta tie se zapiraat).

LALE:

- Izvineteise vednaš na publikata.

(Gavrilo i Medo se fakaat za race, zastamuvaa na sredinata od scenata, se poklonuvaa i velat: "se izvinuvame! Toa ne beše predvideno vo programata").

SOFRONIJE (na akterot):

- Seto toa što go pravat e mnogu ubavo, no prijatele moj, kade se moite vlečki?..

AKTEROT:

- Dobro, čičko Sofronij, što ste zapnale so tie vlečki?! Poleka, zar ne gledate deka iskrснаа vo piesata nepredvidenika teškotii! (Im se obraća na kuklite) A vie, dragi kukli, go razbirate li ovoj starec ovde: toplite vlečki se najvažna rabota za nego na svetot...

LALE:

- O kukli! Ovoj ovde pak se pletka! Malku trebaše pa da ni e rasipete i prvata slika, kade Gavriilo što tuku stana slaven, zar ne? Bezdrugo, vie ste toj, sega se sećavam.

AKTER OT:..

- A zaboravivte kako vi pomognav na krajot?!

LALE:

- Ne sme zaboravile. Sednete ovde, pokraj ovoj čičko, i čekajte; Može bi do krajot na pieseta ke ni bide te potrebni...

MEDO:

- Ajde sega da trgneme. Što baravme?

(Naednaš kuklite na scenata se zamisluvaat. Site se podlakuvaat i počnuvaat da mislat).

LALE:

Navistina, što baravme? Sega reče ovoj akter...

MEDO:

- Ni jas ne možam da se setam!

GAVRILO:

- Av, sega mi beše na vrvot na jaziket. Znam deka nešto baram i moeto slavno setivo mi veli deka se naoga tuka, nekade vo blizina, i deka sigurno ke go najdam, no nikako ne možam da se setam što treba da najdam!..

LALEX (kon publikata):

- Deca, što li baravme nie?

(Decata od salata obfrlaa t: "vlečki").

(Ovie na scenata gi napinaat ušite i slušaat).

LALE:

- Posilno malku, ništo ne slušam!

GLASOVI ODPUBLIKATA:

- Vlečki!

.. (Našive junaci na scenata odmanuvaat so raka, si čestitaat eden na drug, Medo se udara po čeloto zašto do togaš ne možel da se seti).

GLASOVI OD SCENATA:

- Pa da, vlečki!

- Da ne bea ovie deca - ništo nemaše da napravime!

- Nemaše ni da se završi ovaa pretstava!

- Mi se čini deka denes ne gledaat nekoj mnogu umni deca.

.. - Bogami i jas tala mislam: kako može samo da se setat zošto se raboti ovde!

GAVRILO:

- Po mene drugari! Ke odime da gi najdemo vlečkite!

(Seto društvo se postrojuva i trgnuva, marširajki vo eden pravec i peejki ja sladnata pesna):

Napred vo natprevar:
 Vo pohod so čekori leki,
 barame vlečki topli i meki
 na eden čovek star.
 Toa e zadača vo ovoj čas,
 mnogu e važna za site nas -
 za detoto e toa spas!

SOFRONIJ:

- Bogami, tiei imaat pravo! Vlečkite se neobično važna
 rabota!

AKTEROT:

- N eprekinuvajte ja pesnata!

KUKLITEOD SCENATA:

Né vodi hrabro, so ogan živ
 Gavriilo - slavniot detektiv...

GAVRILO:

-mA toa sum jas!

KUKLITE I AKTEROT:

- Mnogu ni e milo!

-mMnogu ni e milo!

(Dodeka kuklite marširaat i peat, se menuva šti mungot na
 osvetleniata. Naednaš na scenata se gasi svetlinata, samo eden pištol
 -reflektor, pridružen od nekoja postrašna muzika, gi osvetluva naši-
 tejunaci, gušnati vo edniot agol).

MEDO:

- Lele!

LALÉ:

- Kuku!

GAVRILO:

- Lele!

LALÉ:

- Što se slučuva ovde?

MEDO:

- Koj ja ugasi svetlinata?

GAVRILO:

- Vakvo nešto ne se slučuva ni vo najstrašnite kučeški

soništa.

(Naednaš edna vratabpočnuva da čkrta. Straotna muzika. Ti-
 šina).

MEDO:

- Koj e vo ova soba?

LALE:

- Nie sme!

MEDO:

- Ama ne te prašam tebe! Gi prašam drugite.

GAVRILO:

- Mene li me prašate?

MEDO:

- Molči i ti! Ej, Vie!

(Sesluša eden melodičen smev što se raznesuva kako eho:
"ej vie").

GAVRILO:

- Av! Da begame - ova e kuka na duhovite!

LALE:

- Pa duhovi ne postojat!

GAVRILO:

- Veruvam deka ne postojat, no mene mi e strav...

(Pak se raznesuva melodičen kikot i nekolku pati odeknuva
"mene mi e strav, menemi e strav").

(Pištožot - reflektor malku go prošuvava svojot krug i sledi edna mala turkanica na scenata: Gavriilo se napina da izbega, a Medo i Lale se vlečat za opaš. Sepak, toj uspeva da gi odveleče do drugiот kraj od scenata. Za seto vreme se sluša muzika i smev. Kuklite dopiraat do vratata na protivniот kraj od svenata. Gavriilo ripa na račkata od vratata. Semmači da ja otvori).

GAVRILO:

- Pomoš, deca! Vratata e zaključena!

(Kuklite se stutuluvaat pkraj vratata i tažno peat):

Da nie sme detektivi

barame vlečki sega,

no ništa ne sme krivi

strav srce da ni stega!

(Muzičkiот smev zazvonuva mnogu povedro i poveseo. Naednaš, svetlinata se pali i otkriva dve mnogu simpatični kukli, koi što i dotogaš nepodvižno stojat vo nekoj agol od scenata, na nekoja polica. Tie se sega na prosceniumot i se držat za race).

LALE:

- A koj ste pak vie?

DACA I MACA:

Duhovi, duhovi,

ta ka nē vikaj i ti!
 Vo stravat vie ste isti
 nemate ni tri čisti
 ovde vo temninata
 da ja čuete vistinata
 za dvete kukli v mladost i let
 kakov ne postoi na ovoj svet...

MEDO:

== A zošto vie taka peete? Zošto ne zboruvate kako drugite
 kukli?

DACA I MACA:

= A ako ne upeeme!
 Zatoa se smeeme
 na ovaa kuče:
 Toj detektiv učen
 vo ovoj docen čas
 vratata ja bakna i pobara spas!

GAVRILO:

- Jas ne razbiram ništo!

DACA I MACA:

= Koj se smee ne e loš,
 oti beše tri za groš,
 oti strav ve fati pak
 od ništo, od ovoj mrak.

GAVRILO:

- Navistina, jas sum edno slavno i dosta obrazovano kuče,
 no ne sakam da slušam koga se zboruva vo stihovi. Vednaš mislam deka
 e toa nešto mnogu pametno i togaš sum tažen...

DACA I MACA:

Gi znaeme Gavro mili
 tvojot uset, tvojot sluh,
 gi cenime tvoite sili
 tvojot ostar i smel duh.

Kaj nas ovde taka ne e:
 Ovde Cana pravi lom,
 cel den taa samo pee,
 cel den eči ovoj dom.

GAVEILO:

- Aha, sega nešto se setiv...

LALIE:

- Da, mi raspravašeza edna svoja takva detektivska slučka..

DACA I MACA:

Da, točno e, prav si ti!
Edno mome nas né skri.
No minaa tie dni,
sega pak sme slobodni.

MEDO:

-Seto toa e ubavo i prekrasno, no nie sega gi barame vlečkite.
Vas, ~~ete~~, ve našle...

DACA I MACA:

Vlečki, vleški... glava puka...
Tie včera bea tuka!

SOFRONOJ(se trga od svojot dremež):

-A-ha, se zboruva za vlečkite? Pa, gi najdoa li?
(Kuklite ne mu obrnuvaat vnimanie na ova upaĝanje).

LALE:

-A kade se sega? Čii se tie vlečki?

DACA I MACA:

Pa zar treba da se praša?
Niv gi nosi Cana naša.

GAVRILO:

-Bigami, šteta! Da se rabhteše za vlečkite na ovoj starec što
sedi ovde, vednaš ke ga rešev i taa komplicirana slučka.

LALE:

-Dobro, no kade se našte vlečki? Odnosno tie na čičko Sofronij,
sega što gi barame?

SOFRONIJ:

-Točno, sé se spletko okolu moite vlečki! Gi nema pa gi nema.
Gi baram jas, gi baraat ovie kukli, pa veke ne znam koj ušte
treba da gi bara...

AKTEROT:

-More, močete si, čičko Sofronij, da čueme što ke rečat ovie kukli
što peat - Daca i Maca.

DACA I MACA:

Ima eden takov čovek
što ne ke se rodi dovek:
toj na duša nosi grev
i ne saka pesni, smev.
Site deca toj gi plaši,
site mečki, kukli naši...

GAVRILO:

No od kuče ima strav!

DACA I MACA:

Ne e točno, ne si prav!
Toj si ima kuče belo,
bušavo i mnogu smelo,
ima ~~mačkar~~ crn ko ~~gavbl~~,
zboruvame što e pravo...

GAVRILLO:

Da, prikazna mnogu zgodna...
No ja slušna sekoj od nas
"Opetata tri za groš",
Rešenje - ne e šega,
za vlečkite baram sega.

DACA I MACA:

Kučeto, toj junak bel,
stopanot mu, reče, zel
vlečki dve od siva čoja...

SOFRONIJ(upağa):

Tie se! O, majko moja!
Vlečkite so rab od svila...

DACA I MACA:

Da, sekoja takva bila!

(Gavrilo počnuva da se šeta po scenata i kako da e zamislen. Režiserot bi trebalo da pronajde ~~hohhh~~ kako na napolno vizuelen način ~~da~~ ja odredi Gavrilovata zamislenost).

SOFRONIJ:

-Pa, ete, gi najdovme vlečkite! Toa e mnogu ubavo. Samo ne možam da sfatam kako otišle kaj toj čovek?

LALE:

-Pa toa e taa najgolema misterija na našeto vreme. Toa treba Gavri-
lo da go reši...

MEDO:

Pssst! Zar ne gledaš deka sega toj mnogu razmisluva! Sega treba da go probudime od toa rasmislivanje, zašto toj koga mnogu misli - sosem ogladnuva. A posle ništo ne pomaga: prvin jade, pa po toa ja pravi onaa rabota; vie, deca, veke znaete koja, pa togaš mora malku da si podreme, a do togaš našite gledači ne možat da čekaat!

LALE:

-Pa što da pravime sega? Treba da ja prodolžime igrata.

MEDO:

-Čekajte, jas ke se obidam da go spasam za ovaa naša detektivska slučka. Trgnete se ponastrana!

(Lale i kuklite se istavaat, muzičkiot akcent ja potsiluva

psihološkata napnatost okolu spasuvanjeto na detektivot Gavriilo. Gavriilo i ponatamu se šeta zamisljeno niz scenata).

GAVRILO(misli):

-Brum,brum,brum!Toa e toa!Toa e vistinskiot pat!Brum,brum!Ne,toa ne e toa!Što da se pravi,što da se pravi?Brum,brum...lele,dragi deca,kolku sum gladen!

(Medo go sledi za seto vreme na negovoto razmislivanje i koga ja slušne negovata posledna replika mu ripnuva za da go isplaši).

MEDO:

-Bu!

(Gavriilo ispušta edno "av",podripnuva na zemjata i bega zad eden portal.Muzikata prestanuva.Tišina.Najposle,zad portalot zirka Gavrilovata glava).

MEDO:

-Sega ke vidime dali lečenjeto uspealo.

GAVRILO:

-Što beše toa?Što se ~~hnhnhnhnhnh~~ slučuva ovde?

MEDO:

-Gi barame vlečkite na čičko Sofronij.Toa e najnovata slučka,doverena na tvojot detektivski uset.

GAVRILO:

-Aha!Sega...vednaš...

(Pak mnogu važno,kako vo početokot,šeta niz scenata).

-Znači,kade zapravme?

DACA I MACA:

Ej,kakvo e ova čudo?!
Kučeto e sosem ludo,
zaboravi sešto bilo!
Nam ne ni e toa milo...

GAVRILO:

-Aha,tuka sme • kuklite što peat - toa e mojot slučaj broj I72,vo koj nemav niden mrtov,a tetka Cana beše srećna koga gi pronajdov živi i zdravi.Zar ne beše taka?

DACA I MACA:

Gledaj,gledaj,toj se seti!
Kučeskiot um mu sveti!
Na štom nekoj vlečki bara
ne pomaga slučka stara.

GAVRILO:

-Hm,stara slučka,znači.A sega barame nešto novo?Barame nekoj vlečki?
Aha!Znam veke!Lele,deca,ama sum gladen...

LALE:

-Našata rabota propadna! Toj ne e izlečen.

MEDO:

-Se sešava za nešto. Tuku, pak da go isplašam.

(Gavrilo vednaš bega zad portalot. Pak zirka).

GAVRILLO:

-Ne treba poveke, bogami! Se setiv veke za sé. Go znam duri i toa što ovie kukli peeja za onoj Čovek što ne go saka smevot, zanam deka e pak vinoven za nešto. Mora da e vinoven štom ne go saka h smevot. Tuku, navistina da odime ponatamu...

(Otkako Gavrilo pak ke se prošeta niz scenata, društvo-to se postrojuva zad nego i počnuva da maršira).

SITE KUKLI NA SCENATA:

Ej, napred, napred,
napred smelo,
gi čeka denes golemo delo
kuklite i Gavrilo...

SOFRONIJ(Upaša):

-Mnogu mi e mило, mnogu mi e mило! No doboga, kade se moite vlečki?
(Kon akterot) Vi se molam, prijatele, teatarot e navistina ubava i korisna rabota, tie peat i ne znam što ušte ne pravat, no moite vlečki gi nema i gi nema...

(Togaš akterot izvlekuva od džebot edna milicionerska kapa, se opašuva so pojas na koj e nacrtana revolverska futroka od karton, ja stava kapata nad oči, racete gi stava zad grb i počnuva da igra milicioner na linija).

AKTEROT(milicioner):

-Što ima, što se slučilo toa?

SOFRONIJ:

-Pa, kako da rečam, ništo. Gi nema moite vlečki, pa ovie kukli gi baraat.

MILICIONEROT:

-A dali znaat kuklite kade se vašite vlečki?

KUKLITE OD SCENATA:

-Znaeme!

MEDO:

-Imame nie i detektiv koj sémoše da reši!

MILICIONEROT:

-Znači, mojata pomoš ne vi e potrebna?

SITE NA SCENATA:

-Ne e!

MILICIONEROT:

-Ubavo, togaš si odam!

(Akterot - milicioner izleguva niz edna vrata. Togaš naednaš osvetlenieto na scenata se memuva, se sluša nekoja druga muzika i na scenata vleguvaat edno belo kuče i veke videniot crn mačor. Tie vo sklad so taktot na muzikata navlekuvaat edna zavesa preku dekorot što ja predstavuva detskata soba, božem gi isfrlaat site tie rekviziti, si ja čistat prašinata od ovaa silna rabota i doagaat vo drugiот kraj na scenata. Zaboravivme da go kažeme ušte toa deka grupata na tragačite od porano se smestuva vo eden od sprotivnite aglovi).

(Dekorot predstavuva ulica. Toa e istata ulica od prviот del hhh na našata prestava, vo koja živee Čovekot što ne go saka smevot. Znači, taa treba da bide izrabotena vo ista slikarska tehnika).

BELOTO KUČE:

Vau, vau! Ama e zdodevno tuka! Sosem ništo ne se slučuva. Ke moram pak malce da te pobrkam.

CRNIOT MAČOR:

-Nemoj sega, ti se molam! Predpladnevo jurev eden kadifen glušec i ne uspeav da go fatam! Neveroјatno, kolku se izitril!

BELOTO KUČE:

-Da saka da doјde nekoe drugo kuče, pa dobro da se stepame i ispokubime.

GAVRILO:

-Av! Tuka sum jas, mnogupočituvano belo kuče! Sega ima da te nema samo ako ne kažeš kade se vlečkite na čičko Sofronij.

BELOTO KUČE (spremno za borba):

-Grrrrr!

GAVRILO:

-Grrrrr!

CRNIOT MAČOR:

-Stoj, poleka!

(Crniот mačor zastanuva pomeѓu niv i gi razdeluva so šapite za da ne se tepaat).

GAVRILO:

-Što e, sakaš da se tepaš, a?

BELOTO KUČE:

-Što e, sakaš ti da se tepaš, a?

(Najposle započinuva borba. Kučinjata se udaraat so šapite, preku mačorot, taka što pogolemiот del od udarite toј go dobiva. Tie laat, vikaat "Eve ti!", "A eve i za tebe!" i slično. Najposle na phos prosceniumot izleguva Čovekot što ne go saka smevot)&

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Milicija! Pomoš! Dve kučinjah napagaat edna mačka, go napagat mojot

ja krie zad svojot grb. Kažete mu ja sega vistinata.

MILICIONEROT:

Vistina li e, deca?

(Decata vo gledališteto potvrduvaat).

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Jas sum ja zel kinklata Julka? Bogami, ne se sešavam!

(Decata vo gledališteto pak reagiraat).

MILICIONEROT:

-Jas im veruvam na decata. Tie se dobri, a dobrite deca ne lažat, samo ponekogaš može bi i toa sosesem malku.

SOFRONIJ:

-Taka e, bogami, i jas sum slušnal deka ovie deca se dobri.

Pa sepak, seušte ne znam kade se moite vlečki.

MILICIONEROT:

-Čekajte, ke go prašam detektivot Gavriilo. Vi se molam, Gavriilo, kade se vleškite na čičko Sofronij?

GAVRILO:

-Hm! Segam ke vi raskažam kako se sluči toa. Dolgo mislev za taa rabota, pa koga izgladnev - znaev oti ke moram da ja rešam brgu, bidejki treba nešto da kasnam, vednaš - štom završi predstavata...

MEDO:

-Ajde, Gavriilo, reši ja rabotata pobrgu.

GAVRILO:

-Sega toa ke vi go prikažam. Napravete mi malku mesto za taa igra. (Site se podistavaat malku nastrana ili odat na prosceniumot). Ajde, sega da počneme.

(Se vraća početniot svetlosen i muzički štimung, samo Gavriilo e na scenata i čičko Sofronij na prosceniumot. Čičko Sofronij sednuva vo svojata fotelja što se naoga sosesem blizu do rampata na scenata na kuklite. Toj gi zema vlečkite od prosceniumot što bea ufrleni vo početokot na ovoj vtor del od predstavata i gi stava na scenata na kuklite. Vo ovaa pantomima, pridružena samo od muzika, čičko Sofronij sednuva vo foteljata i zaspiva. Gavriilo go siminja na scenata svoeto detektivsko kapče, izvlekuva eden mal transparent na koj pišuva "Belo kučence", zalajuvaj kako toa "Vau, vau" i počnuva da se šetka niz scenata. Vo taa prešetka naiduva na vlečkite na čičko Sofronij. Tie mu se dopagaat, gi duši, poglednuva vo čičko Sofronij i utvrduva deka toj spie, pa togaš počnuva da go vrti opašot od rados. Po toa poglednuva leve - desno, zgrabuva so zabite edna vlečka i obzrnuvajki se postojano, pretrčuva preku scenata i se sokriva zad portalot. Sledniot pat Gavriilo vleguva so nov trans-

parent nad glava, na koj pišuva "Crn Mačor". Zastanuva, so šapata i pokažuva na publikata koj e sega).

MILICIONEROT:

-Duri sega mi e jasno. Toa se vika rekonstrukcija na kriminalna-ta slučka! Gavrilo ni pokažuva kako se slučilo toa. Aha, znači ednata vlečka ja odnelo Beloto kuče, a drugata Crniot mačor? Gledaj, navistina...

(Dodeka milicionerot go rasprava ova, Gavrilo vo uloga na Crniot mačor, se približuva kon drugata vlečka, ja zgrabuva so zabite i bega vo istiot pravec kako i Beloto kuče. Togaš Gavri-lo pak izleguva, izgleda izmoren i si go briše čeloto od pot. Si go stava svoeto kapče na glava).

MILICIONEROT:

-I što se slučuva ponatamu?

(Gavrilo mu dava znak da molči. Dodeka trae pantomimata, Čovekot što ne go saka smevojot isčeznuva niz edna vrata što vo-di na prosceniumot. Toj e sega zad scenata i mu se sluša samo glasot).

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Ah, što da pravam so ovie moi kučinja i mački! Točno e deka hahh ne go sakam smevojot, no ovde moram da se smeam, mi nosat ^{sevd} ~~sevd~~ šešto od ulicata. Gi sakam koga napravat nešto lošo, pa mi e milo što na nekojsi mu gi ukrade vlečkite. Bogami, toj nema da se smee, tuku strašno ke se naluti...

SOFRONIJ:

-Uhuhuuu! Ama e ovoj nekoj loš čovek!

MILICIONEROT:

Pst! Da vidime što ke se sluči ponatamu.

ČOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT (prodolžuva zad scenata i se pojavuva na edno malo prozorče - na zavesa):

-Što da pravam so tie vlečki? Ne mi se potrebni, zašto si imam svoi. Aha, se setiv: ke gi frlam niz prozorecot, na ulica. Ta nema da gi najde onoj što mu pripaѓaat. Toa nikako, zašto togaš toj ke bide sreken i sigurno ke se smee...

(Za seto toa vreme sviri samo eden muzički akcent. Ko-ga Čovekot završuva, započinuva muzikata od maršot na tragačite. Na toi znak, Gavrilo i prioѓa na svojata grupa - Lale, Medo, Daca i Maca, i gi poveduva vo sprotivniot kraj na scenata)&

KUKLITE NA SCENATA:

Kučeto Gavrilo nas né krasí,
dedo Sofronij toa go spasi:
gi najde vlečkite negovi dve!

Toa e dobar kraj, zar ne?!
 Gi otkri kradcite so bogat plen,
 kradcite luti kako ren.
 Gi otkri smelo ovoj maž,
 junakot slaven - Gavriilo naši!

GAVRILO:

A toa sum jas!

SITE:

Mnogu ni e mило,
 mnogu ni e mило!

(Dođeka se slučuva ova, Čovekot što ne go saka smevot pak nezabeležano se vovlekuva na svoeto mesto na prosceniumot).

MILICIONEROT:

-Znači, taka se slučilo?! Oho, luđe, ama e neverojatna ovaa prikazna!
 A tebe, Gavriilo, da ne si samo kadifeno kuče, sega bi te preporačal
 da te primat kako policisko kuče!

SOFRONIJ:

-Seto tea e mnogu ubavo, prekrasno, no jas ne znam užze kade se
 moite vlečki!

GAVRILO:

-Eve gi tuka! Gi najdov pod prozorecot na Čovekot što ne go saka
 smevot.

SOFRONIJ:

dragi
 E, hahh moi kukli, od sé srce vi blagodaram! Da ne beše Gavriilo...

KUKLITE NA SCENATA:

-Da živee Gavriilo!

MILICIONEROT:

-Vi velam pak, toa e vistinsko čudo, a ne obično kuče - detektiv!
 Tuku, čekajte! Što da pravime se ovoj ovde - Čovekot što ne go
 saka smevot?

GAVRILO:

-Jas ja rešiv taa misterija na našite dni i go predavam vo racete
 na zakonot.

MILICIONEROT:

-No zvanično toj ne e vinoven.

GAVRILO:

-Zvanično ne e, no lja ne ja počituvaše ravdata na decata i nivnite
 kukli. Nie sakame da se smeeme, a toj ne saka, nie sakame da pravime
 dobro, a toj pravi samo zlo...

MILICIONEROT (zakanitelno so prstot):

-No, no! Nemoj drug pat da te zabelešam oti ne si dobat!

ŠOVEKOT ŠTO NE GO SAKA SMEVOT:

-Nema poveke nikogaš da biđam takov!

MEDO:

-Čičko, zapovedajte mu da se nasmee. Toa e za nego najgolema kazna! Taka li e, deca?

(Decata vo salata reagiraat)&

MILITIONEROT:

-Ajde sega malku da se nasmeeme.

ČOVEKOT ŠZO NE GO SAKA SMEVOT:

-E pa sega, bidejki završuva piesata, ke se nasmeam od sé srce.

(Toj ja siminja perikata i lažnite mustaki i slatko se smee. Site akteri gi siminjaat svoje maski i rekviziti).

SITE:

Svršetoci ima razni,

ama ovoj ne e loš,

ja čuvte so novi skazni

"Opebata tri za groš! (dva pati)

(Ovie stihovi se peat so muzika na Kurt Vajl. I akterite i kuklite i se poklonuvaat na publikata.

Ako ima golema zavesa - neka se spusti.